

SÈRIE 1

Exercici núm. 1

1 a – 2 c – 3 b – 4 c – 5 b – 6 c – 7 d – 8 a – 9 b – 10 d

Exercici núm. 2

A/ Anàlisi formal-estructural

1 B – 2 D – 3 B – 4 C – 5 C

B/ Anàlisi estilística i de context

(*Juny*, sardana en Fa M per a cobla d'onze músics de Juli Garreta, composta el 1920). És imprescindible per a puntuar aquesta part que els estudiants cataloguin aquesta peça en el **gènere de la dansa tradicional catalana i més concretament de la sardana**. Fora d'aquesta primera identificació també és imprescindible que els estudiants reconeguin la tímbrica específica i el nom del grup instrumental que sol interpretar-la: la **cobla**. Evidentment, és per a nota si a més els estudiants poden enumerar alguns dels instruments més representatius de la cobla: el **flabiol**, el **tamborí**, el **tible**, la **tenora**, a banda de la trompeta, el trombó, el fiscorn i el contrabaix.

Quant a l'estil, fóra important que els estudiants poguessin vincular l'obra escoltada a una **tendència culta o noucentista** en la composició d'aquella dansa **pròpia de les primeres dècades del segle XX**, que sense perdre el seu caràcter popular i la funció d'una música pensada essencialment per ser ballada, ha incorporat, no obstant, procediments compositius propis de la música culta contemporània.

Exercici núm. 3

1/ Entre les noves iniciatives preses per l'Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE per promocionar l'afició per la música clàssica, a banda del calendari de concerts de temporada per a abonats, ha programat **concerts amb format diferent i més populars**, com els titulats "Llegenda del Faune"; ha decidit ser més present i activa en **les xarxes socials**, i, finalment, ha assajat noves fórmules com la del **director que s'adreça al públic abans de la interpretació d'una obra per fer-ne breus comentaris explicatius**.

2/ Evidentment, la relació del director amb els membres de l'orquestra ha canviat radicalment en els darrers cinquanta anys. **S'ha passat d'una forma de relació autoritària en què el director imposava als músics els seus criteris sense cap possibilitat de discussió a una altra molt més respectuosa en la qual, sense oblidar mai el principi de la jerarquia ni el fet que el director és qui finalment estableix les normes interpretatives, es busca motivar els músics i de fer-los guanyar confiança en les seves dots expressives per la via del convenciment i del diàleg**.